

[Henry Hansen.]

Lad mig saa lige til sidst nævne dem, som af den offentlige Arbejdsanvisning henvises til disse Ungdomsforanstaltninger, uden at de selv har fremsat Anmodning derom, men fordi deres Ledighedsperiode betinger det. Der har fra en vis Side i Folketinget været Modstand mod de Bestemmelser i Lovforslaget, hvorefter der kan finde Tvangshenvisning Sted. I og for sig har jeg mest Lyst til at slutte mig til dem, som er imod Tvangshenvisning, fordi jeg i Almindelighed er imod Tvang, men da jeg i mit forholdsvis korte Liv har erfaret, at Mennesker ikke altid er saa kloge og forstaaende, som bedst var, heller ikke de unge, slutter jeg mig til dem, som vil opretholde Muligheden for Tvangshenvisning, ikke fordi de, som i dette Tilfælde, er de fleste, men fordi jeg tror, de har Ret. Man kan nemlig ikke udelukke den Mulighed, at der kan være unge arbejdsløse, der har gaaet lang Tid ledige, som ikke vil eller kan indse, hvilken Betydning det kan have for dem, at de bruger en saadan Periode til at dygtiggøre sig ved at melde sig til en Ungdomsforanstaltning; saa maa andre raade for dem, og det skal nok være saadan, at det netop er den Type unge, der trænger mest til at komme paa Kursus, som der skal raades for. Jeg er ogsaa nogenlunde sikker paa, at der nok skal være mange af disse unge, som senere hen i Livet vil være taknemmelige mod dem, som i en for de unge vanskelig Periode raadede for dem og fik dem hjulpet over et dødt Punkt. Alligevel vil jeg dog gerne henstille, at denne Bestemmelse bliver brugt med Varsomhed og Forstaaelse. Der kunde gøres en hel Del ved at popularisere disse Foranstaltninger for de arbejdsløse unge. Hvis man gjorde det, kunde man herigennem paa det nærmeste overflødiggøre Anvendelsen af Bestemmelsen om Henvisning mod de unges Ønske. Ved Propaganda gennem Film, Foredrag og Hørespil i Radioen og maaske paa mange andre Maader skulde det nok være muligt at faa Befolkningen og særlig de unge til at forstaa, at Meningen med disse Foranstaltninger ikke er at straffe, men tværtimod at hjælpe de unge.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse, idet jeg vil give Loven det Ønske med paa Vejen, at Forholdene maa udvikle sig saadan, at der bliver saa lidt Brug for den som muligt.

H. C. Andersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lov-

forslag til Vedtagelse. Jeg finder, det er et meget vel udarbejdet Forslag, bilagt, som det er, med de fyldigste Oplysninger.

Lovforslagets § 1 udtrykker særdeles klart, hvad Formaalet er, nemlig at afhjælpe og forebygge Ungdomsarbejdsløshed og bedst muligt at fremme Overgangen til det almindelige Erhvervsliv ved at henvise de unge arbejdsløse til praktisk Arbejde. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Henry Hansen), der udtalte, at den unge arbejdsløse er særdeles daarligt stillet. Den Dag, han oplever, at han trods god Vilje ikke kan faa Plads ved det Arbejde, han forstaaer sig paa, kan godt for ham blive en skæbnesvanger Dag, og det er ikke underligt. Den Følelse, at der ikke er Brug for ham og ikke er Plads til ham, kan godt præge ham, som det ogsaa er blevet sagt, for Livstid. Derfor maa Samfundet prøve paa at tage sig af ham og søge at holde ham i Virksomhed, indtil der tilbydes sig Plads for ham i hans Erhverv. Loven her gør et redeligt Forsøg paa at hjælpe ham ud over den vanskelige Tid. Der aabnes Mulighed for den unge til at gaa ind i et Erhverv med fuld Lønning, selv om Arbejdet før har været ukendt for ham. Jeg ser af Bemærkningerne, at dette har været forsøgt, men at det har været for lidt benyttet.

Saa aabnes der Adgang til den saakaldte arbejdstekniske Ungdomsskole, og jeg forstaaer det saadan, at her skal den unge beskæftiges og holdes i Træning i sit eget Fag, saa at Opholdet her betyder en Fortsættelse af hans Uddannelse i Faget. Hvis det virker efter sin Bestemmelse, skulde Opholdet være et Plus, naar han igen gaar ud i Erhvervslivet. Desuden har man ment, at Opholdet paa Ungdomsskolen skulde virke fremmende paa vedkommendes almenmenneskelige Vækst. Ja, det er muligt, men det afhænger først og fremmest af, om den eller de Ledere og Lærere, som faar med den unge at gøre, forstaaer deres Opgave. Hvis de gør det, er de efter min Mening inde i et stort og værdifuldt Arbejde, og da vil Opholdet kunne betyde overordentlig meget for den Ungdom, som de faar under deres Paavirkning.

Nu har der jo i lang Tid ikke været Brug for de Ungdomslejre, vi hidtil har haft, og det Spørgsmaal har da ogsaa været rejst, om ikke Tiden er inde til, at en Afvikling kan finde Sted. Det vil selvfølgelig være det bedste, om Beskæftigelsesforholdene i Landet bliver saaledes i Fremtiden, at enhver kan finde Arbejde i sit Fag, men det er vel nok sandsynligst, at der ogsaa i Frem-